

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30, 17 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana, ali zajedničke pobožnosti molitve svete krunice prije večernje mise, te klanjanja Presvetom oltarskom sakramentu četvrtkom – ne će biti.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa u Kažotićevoj dvorani ispod crkve, ulaz iz Stiplošekove ulice.

Komu bude potrebna sveta ispovijed ili duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XI Broj 6 (492), 3. siječnja 2021.

KRALJICA

II nedjelja po Božiću

MOLITVA ZA SVJETLO

Gospodine, mi trebamo svjetla. Jer su putevi našega života često krivudavi i tamni.

Još više trebamo znakova. Otkad je svijeta i ljudi tražimo znakove, okušavamo se u tumačenjima želeći shvatiti čak i zvijezde.

Ne odlučuje veličina tvojih znakova hoće li te netko slijediti i ostati ti vjeran.

O tome odlučuje traženje istine i puta stvarno i svim srcem.

Gospodine, tvoje me utjelovljenje upozorava da su tvoji znakovi često drukčiji nego što ih ja očekujem.

Pomozi mi slijediti tvoju zvijezdu da bih ti se poklonio.

I. čitanje (Sir 24, 1-2.8-12),

II. čitanje (Ef 1, 3-6.15-18)

Evangelje po Ivanu (Iv 1, 1-5.9-14)

Kršćanine da li si poslije svih prošlih “noći” otkrio pravu vjeru, istinsko svjetlo? (Iv 1,1-18)

Svi božićni obredi bili su samo plašt i simbol neizrecive Istine. Bio bi veliki promašaj i udaljavanje od Boga ako bi se ostalo samo na vanjštini. Vanjština Božića je očaravajuća i poetična, ali nije dovoljna za one trenutke kad čovjek sam dođe u pitanje, u časovima kad mu treba Bog. Kroz cijelu ‘slikovnicu’ Božića treba proći i doći do žive istine, do Riječi koja je trajno prisutna u svakom od nas i u cijelom svijetu.

Poslije božićnog šarenila na ulicama i u crkvama potrebno je proći na ‘drugu stranu’, poći dublje i otkriti živu vjeru. Potrebno je s vanjštine poći u nutrinu. Sv. Ivan nas uvodi u našu nutrinu. On nas poziva da se svatko vrati samome sebe, kao što nas i život vraća, i pokuša tu naći ili bolje otkriti istinsko svjetlo. U nama, u našoj nutrini, skriva se cijeli svemir (s. Hildegarda). Tu se miješaju nebesa i zemlja, svjetlo i tama, sreća i nesreća.

U početku bijaše Riječ - Riječ Božja...i Riječ bijaše u Bogu, i Riječ bijaše Bog. Bog je početak svakog smisla. Bog je smisao svijeta i čovjeka, zato otkrivajući Boga otkrivamo i smisao svijeta. Niti je svijet niti čovjek bez smisla. Sve što je stvoreno ima smisao. Uočimo, prepoznavajmo, prisustvo Riječi u samima sebi. Time ćemo se osjetiti smišljenim u svojem postanku i u svojem poslanju. Naše je poslanje u svijetu otkrivati i izricati Mudrost (Logos).

Svjetlo svijetli u tami... Svjetlo osvijetljava čovjeka. Božićna noć je bila slika tame ljudskog roda, ali i svjetla u tami. Isus je opipljivo Božje svjetlo u svijetu. Isti historijski Isus poziva nas da ga prepoznamo kao Vječnog u sebi. On bijaše i prije utjelovljenja, i prije Betlehema, On je među nama i poslije Uskrsnuća. I Božić i Uskrsnuće vraćaju nas u nas same. Tamo se Bog nastanio i tamo svijetli. To svjetlo mogu upoznati samu unutarne oči i čuti samo unutarne uši (Eckhart, Tauler). Božić pokušava otvoriti unutarne oči i unutarne uši. One ne gledaju niti slušaju na materijalan način, ali vode prema istinskoj spoznaji Logosa i nas samih. Mi sami sebe ne spoznajemo fizičkim očima i ušima. Preko unutarnjih očiju i ušiju ulazimo u svoju tajnu. Ako su nam se otvorile oči i uši spoznat ćemo da u nama ne prebiva tama nego da svijetli Svjetlo.

Mi ljudi svijeta pozvani smo jedan drugome pomagati da progledamo. Kao da se mi ljudi prema drugom svijetu rađamo “slijepi” i u vremenu trebamo progledati. Svi mi trebamo Inicijaciju, otvaranje nutarnjih očiju i ušiju. Zar na toj liniji nisu sakramenti? Oni su izvanjski znakovi koji bi trebali otvarati nutarnja osjetila. Tek tada se čovjek više ne doživljava jednodimenzionalno. Onaj tko ostane ‘neprosvijetljen’ doživljava samo polovicu stvarnosti, polovicu samog sebe. Tko progleda taj vidi potpuno i nalazi smirenje svojeg duha.

Svi drugi ljudi s kojima živimo naše su poslanje i naše dopunjenje, ali potpuna istina, istinsko svjetlo je u nama. Drugi nam pomažu i doprinose našoj sreći i zadovoljstvu, ali ako se ne nađemo u samima sebi, ako u sebi ne otkrijemo Vrijednost (Logos-Riječ) nećemo biti potpuno smireni. Mir se skriva u nama. U sebi nosimo skriveno blago, biserje, koje trebamo otkriti i vrednovati. To otkriće vlastite nutrine jest osobno “prosvjetljenje”.

Mnogi su morali ‘prolutati’ svijetom i u svijetu tražiti nadopunu, pa su svoje smirenje našli tek kad su se vratili sebi (Augustin). Zar je potrebno da svi lutamo da bi se, ako ostanemo živi, pronašli u sebi. Isus zamjenjuje sva lutanja i pokazuje nam našu Istinu. On je tu među nama i s nama. S nama su i mnogi ‘Ivani’ koji nas također poučavaju i pomažu nam da ne lutamo nego da pođemo direktno prema pravom mjestu - prema svojoj nutrini i dubini.

Boga nikada nitko nije vidio, jedinorođeni Sin, koji je u Očevu krilu, on nam ga daje spoznati. Isus nas vodi prema spoznaji Boga. Ovo je bio cilj slavljenja Božića : upoznavanje Boga u samome sebi. Isus nas vraća ljudskom liku Boga. On nas uči da ne suprotstavljamo Boga i čovjeka, nego da ih oba prepoznavamo ili u jednom ili u drugom. U Bogu je čovjek, u čovjeku je Bog. To znači Utjelovljenje, to slikovito objavljuje Božić. Ako se tko ne prepozna u cijeloj Božićnoj slikovnici, ostat će na religioznom folkloru i neće biti uveden u Riječ, Isusa, Boga, u čovjeka, u sebe. Zato skrenimo svoj pogled koji je trajno na vanjskim stvarima na drugu stranu, prema sebi, prema svojoj nutrini. Ako u sebi počnemo raspoznavati ljubav, ako ju u sebi pronađemo, spoznat ćemo da je s nama i u nama Bog. Smisao života bit će nam osvijetljen.

www.dominikanci.hr